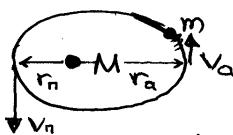

Λύσεις Θεμάτων

Μηχανικής I

Σεπτέμβριος 2000

ΘΕΜΑ 1: (a)

Λόγω $M \gg m$

Το αντίστροφο θέμα για M παρέμενε σχεδόν ακίνητο.

Από διατήρηση στροφορμής $\frac{mv_n r_n}{2} = \frac{mv_a r_a}{2}$
 περίοδο αφήνοι

$$\text{ενέργεια: } \frac{mv_n^2}{2} - \frac{GMm}{r_n} = \frac{mv_a^2}{2} - \frac{GMm}{r_a}$$

$$(1,2) \Rightarrow \frac{v_n^2}{2} - \left(\frac{v_n r_n}{r_a} \right)^2 \frac{1}{2} = GM \left(\frac{1}{r_n} - \frac{1}{r_a} \right)$$

$$\Rightarrow \frac{v_n^2}{2} \left(\frac{r_a^2 - r_n^2}{r_a^2} \right) = GM \left(\frac{r_a - r_n}{r_a r_n} \right)$$

$$\Rightarrow \frac{v_n^2}{2} \left(\frac{r_a + r_n}{r_a} \right) = \frac{GM}{r_n}$$

$$\Rightarrow \frac{r_n}{r_a} = \left(\frac{GM}{r_n} - \frac{v_n^2}{2} \right) \frac{2}{v_n^2}$$

$$\Rightarrow r_a = r_n \sqrt{\frac{2GM}{r_n v_n^2} - 1}$$

(β) Αφού μετά από κάπιε πέρασμα από το περι-

νέο ή νέα μικραίνει (όχι ως τρίβεται), χωρίς σήμα
τα απλώνεται η r_n (αφού η τροχιά πρέπει να ενοψί^η
κλίσης ου αγνοείται η επιβράδυνση), ο παρα-
μέτρος μεχανινεί και η γα μικραίνει.

Έτσι περιμένουμε η τροχιά να ενοψί^η ακολεύει.

Θως:

(8)

Η τροχιά γίνεται από το περιήλιο r_π με
ταχύτητα V_0 . Επομένως φαίνεται στο αριστερό
για πρώτη φορά, όπου

$$r_{\alpha_1} = \frac{r_\pi}{\frac{2GM}{r_\pi V_0^2} - 1}$$

Μειώνο το περασμα από το περιήλιο και
την εξιτήσιμη της ταχύτητας, το δεύτερο
πέρασμα από το αφήλιο θα έχει ακτίνα

$$r_{\alpha_2} = \frac{r_\pi}{\frac{2GM}{r_\pi V_0^2(1-\delta)^2} - 1}$$

Γενικά $r_{\alpha_N} = \frac{r_\pi}{\frac{2GM}{r_\pi V_0^2(1-\delta)^{2N-2}} - 1}$ (3)

(8) Καθίσταντας γένει η τροχιά όταν $r_{\pi} = r_{\infty}$

$$\text{Επομένως όταν } \frac{GM}{r_{\pi} V_0^2 (1-\delta)^{2N-2}} = 1 \Rightarrow$$

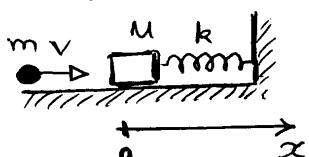
$$N = \frac{1}{2} \frac{\ln\left(\frac{GM}{r_0 V_0^2}\right)}{\ln(1-\delta)} + 1 \approx \frac{1}{2\delta} \ln\left(\frac{r_0 V_0^2}{GM}\right) + 1$$

όταν $\delta \ll 1$

* Για την ακρίβεια κανεὶς πρέπει να λάβει το ακέραιο μέρος της παραπόνων λύσης

(ε) Τρόποις δεν μπορούμε να επεκτείνουμε τη μέθοδο (3) που βρίκαμε στο ερώτημα (γ) πέραν του αριθμού N που βρίκαμε παραπόνω, γιατί τότε το "αφίδιο" θα αρχίζει να πλησιάζει στον αστέρα περισσότερο από το περιήδιο, οπότε θα εμφανιζόταν τρίβη και στο αφίδιο. (η καλύτερα κατ' ολή την τροχιά).

ΘΕΜΑ 2:

Έτσι ότι η κρούση εμπεινεί τη χρονική στιγμή 0, στη θέση $x=0$. Λόγω ελαστικής κρούσης

$$\left. \begin{aligned} mv &= mv + MV_2 \\ mv^2/2 &= mv_1^2/2 + MV_2^2/2 \end{aligned} \right\} \Rightarrow$$

$$\Rightarrow V_1 = \frac{m-M}{m+M} V$$

$$V_2 = \frac{2m}{m+M} V$$

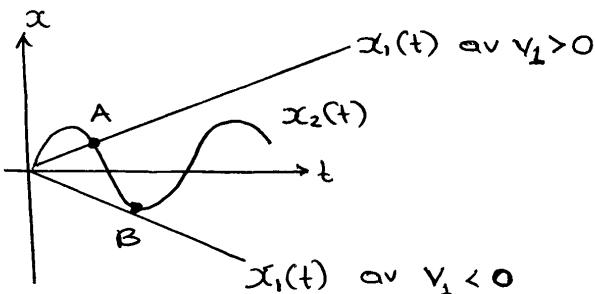
(a) Μετά την κρίση και εφόσον δεν γνωστήνεται πεπλέον τα δύο σώματα θα αντιστρέψουν την ακόλουθη διέλευση κίνησης.

$$x_1 = V_1 t$$

$$x_2 = \alpha \sin(\sqrt{\frac{k}{M}} t)$$

$$\text{όπου } \frac{1}{2} k a^2 = \frac{1}{2} M V_2^2 \Rightarrow \alpha = V_2 \sqrt{\frac{M}{k}}$$

$$x_2 = V_2 \sqrt{\frac{M}{k}} \sin\left(\sqrt{\frac{k}{M}} t\right)$$

Φανεται αρέσως ότι αν $v_1 > 0$, θα επαναληφθεί κρίση (σημείο A). Η συνάρτηση "μόδις να ακούγονται" τα δύο σώματα συνεπάγεται επιφέρων άσχετων τόπου σημείου B. Ανταρδή:

$$\begin{aligned} x_1(t_*) &= x_2(t_*) \text{ και} \\ \dot{x}_1(t_*) &= \dot{x}_2(t_*) \end{aligned}$$

Με αύτη ηλεγχία πρέπει να υπάρχει t_* στα το

σημεία

$$v_1 t_* = v_2 \sqrt{\frac{M}{K}} \sin\left(\sqrt{\frac{K}{M}} t_*\right) \Rightarrow$$

$$\Rightarrow v_1 t_* = v_2 \sin \varphi \quad (1) \quad (\varphi = \sqrt{\frac{K}{M}} t_*)$$

και

$$v_1 = v_2 \sqrt{\frac{M}{K}} \sqrt{\frac{K}{M}} \cos\left(\sqrt{\frac{K}{M}} t_*\right)$$

$$\Rightarrow v_1 = v_2 \cos \varphi \quad (2)$$

Επομένως τα v_1, v_2 πρέπει να είναι τέτοια ώστε να υπάρχει κανίν αύξηση για (1) και (2).

(β) Διερμηνίστε την (1) και (2)

$$\Rightarrow \varphi = \tan^{-1} \mu \in \text{θέση } \varphi_0 = 4.494.$$

$$\text{Επομένως } v_1/v_2 = \cos \varphi_0 = -0.217$$

$$\frac{M-m}{2m} = -0.217 \Rightarrow$$

$$\frac{1}{2} - \frac{M}{2m} = -0.217 \Rightarrow$$

$$\frac{M}{m} = 1.434$$

Προφανώς για να μην εκρεεί διπλή ουδετερότητα

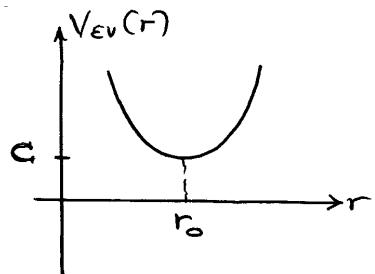
$M > 1.434 m$ αφού τότε η μίκρη μάζα θα

εκσφενδωνιστεί στόχη πιο δριζήσα προς τα πίσω και δεν θα την προσβάει η M .

$$\text{ΘΕΜΑ 3: } FG = -\frac{L^2}{mr^3} - k(r-r_0)$$

$$(a) V(r) = \int F dr = \frac{L^2}{2mr^2} + \frac{k}{2}(r-r_0)^2 + C$$

$$V_{\text{eff}}(r) = V(r) + \frac{L^2}{2mr^2} = \frac{k}{2}(r-r_0)^2 + C$$

Το εμφατίδιο θα εκτελεί
κατά την ακτινική κατεύθυνση
ταλαιπωρητικής συχνό-
τητας, καθώς θα περιστρέ-
φεται γύρω από το ακτινικό
κέντρο, αφού $\frac{m\dot{r}^2}{2} + V_{\text{eff}}(r) = \text{const}$

(b) Για να είναι κοριλική η τροχιά, η οδική ενέρ-
γεια πρέπει να εφαπτεται στον πόλο του πη-
γαδίου, απότις $r=r_0$ και $\dot{r}=0$. Η αγιρωδι-
κή ταχύτητα μπορεί να είναι ουδέτερη, αφού
η δύναμη εξαρτάται από την L .

(c) Αφού ακτινική το σύρα εκτελεί αρμονική^{ταλαιπωρητικής} δύο διαδοχικά σύφιτια θα ευβαίνουν
με χρονική διαφορά $T = 2\pi\sqrt{\frac{m}{k}}$

(d) Η γωνιαία περιστροφής στο διάστημα αυτό
θα είναι $\dot{\phi} = \frac{L}{mr^2} \Rightarrow \Delta\phi = \int_0^T \frac{L}{mr^2} dt$

$$\text{Άριθμός } r = r_0 + a \cos(\sqrt{\frac{k}{m}} t)$$

$$\Delta\phi = \frac{L}{m\sqrt{\frac{k}{m}}} \int_0^{2\pi} \frac{du}{(r_0 + a \cos u)^2}$$

Προφανώς το $\Delta\phi$ εξαρτάται από την τίμη του a που σχετίζεται με τις αρχ. κωνίκες αφού για

$$a=0 : \Delta\phi = \frac{L}{\sqrt{mk}} \frac{2\pi}{r_0^2}$$

$$\text{ενώ για } a=r_0 \quad \int \rightarrow \infty \text{ (αποκλίνει)}$$

Επομένως το κλείσιμο της προκύπτουσας εξισοδολήσης μόνο για ορισμένες τιμές του a (τις αρχ. κωνίκες).

ΘΕΜΑ 4: Λόγω ευμετρίας θα διαφέσουμε τα πλανήτη σε στοιχειώδες δικτύοις με αίσια τον αίσια ευμετρίαν ολα και

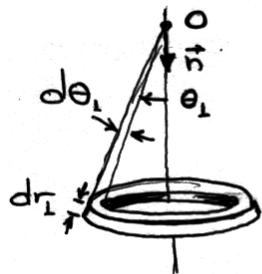
$$r_i < r < r_i + dr_i$$

$$< \theta < \theta_i + d\theta_i$$

$$\varphi \in [0, 2\pi)$$

(a) Κάθε τέτοιος δικτύος θετεί στο ο βαρυτικό

$$\text{Σύντηξη: } dF_n = \frac{Gm dm}{r_i^2} \cos\theta_i$$

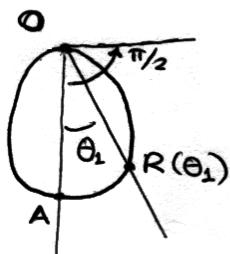
παριστάμε μόνο τη συντήξη
της F σταθερή για τα
άξονα OA.

$$dm = \rho dl = \rho (2\pi r_i \sin\theta_i) (r_i d\theta_i) dr_i$$

$$F_n = \int dF_n = \int \frac{Gm}{r_i^2} 2\pi \rho r_i^2 dr_i \sin\theta_i \cos\theta_i d\theta_i$$

$$= 2\pi \rho Gm \int_0^{\pi/2} d\theta_i \sin\theta_i \cos\theta_i \int_0^{R(\theta_i)} dr_i$$

$$= 2\pi \rho Gm \int_0^{\pi/2} d\theta R(\theta) \sin\theta \cos\theta$$

$$\text{Όπως } \int dm = M \Rightarrow$$

$$2\pi \rho \int_0^{\pi/2} d\theta_i \sin\theta_i \int_0^{R(\theta_i)} r_i^2 dr_i = M \Rightarrow$$

$$\frac{2\pi \rho}{3} \int_0^{\pi/2} d\theta R^3(\theta) \sin\theta = M$$

$$(β) Στην προκείμενη περίπτωση: A^3 \int_0^{\pi/2} \cos^{3/2}\theta \sin\theta d\theta = \frac{3M}{2\pi\rho}$$

$$\text{όπου } \int_0^{\pi/2} \cos^{3/2} \theta \sin \theta d\theta = - \int_1^0 x^{3/2} dx = \frac{x^{5/2}}{5/2} \Big|_0^1 = \frac{2}{5}$$

$$A = \sqrt[3]{\frac{15M}{4\pi\rho}}$$

$$\text{και } F_n = 2\pi \rho G m A \int_0^{\pi/2} d\theta \cos^{3/2} \theta \sin \theta = 2\pi \rho G m A \frac{2}{5} = \\ = \frac{4\pi\rho}{5} G m \sqrt[3]{\frac{5M}{4\pi\rho} \cdot 3} = \sqrt[3]{(\frac{4\pi\rho}{5})^2 (Gm)^3 M \cdot 3}$$

Αν ο πλανήτης ήταν σφαιρικός:

$$\left. \begin{aligned} F_n^* &= \frac{GmM}{R^2} \\ \text{οδός } p &= \frac{M}{\frac{4}{3}\pi R^3} \end{aligned} \right\} F_n^* = \frac{GmM}{\frac{3}{\sqrt{4\pi\rho}}(3M)^2} = \sqrt[3]{(\frac{4\pi\rho}{3})^2 M (Gm)^2}$$

$$\frac{F_n}{F_n^*} = \frac{\sqrt[3]{3/25}}{\sqrt[3]{1/9}} = \sqrt[3]{27/25} > 1$$

ενα τέτοιο παραμορφωμένο πλανήτειδη,

εχει βαρύτητα στη κορυφή του ο
μεγαλύτερη από αντίστοιχο σφαιρικό^η
πλανήτη.